

raadet, nemlig Forslag om Henvisning til Udvalg. Hvis man virkelig for Alvor — ikke blot igjennem en tom Demonstration, som har temmelig lidt Værdi — vil gjøre Noget for at hindre, at der gaas videre paa en Vej, som vi anse for politisk, militær og økonomisk forkastelig, skulde vi gaa den Vej, vi vare inde paa i Efteraaret, og det er ganske den samme, som foreslaas nu. Det er en Svækkelse af Oppositionens Stilling ligeoverfor Rjøbenhavns Befæstning, hvis man følger det ærede Medlem fra Langeland — hvis Forslag ser langt kraftigere ud, men er i Virkeligheden langt svagere, fordi det giver vort Votum en langt mindre Vægt, end det vil have, hvis det er Resultatet af en Udvalgsbetænkning. Der er med Rette sagt, at det var tilsyneladende meget smaat, men det ærede Medlem vil indrømme, at efter den Betragtning, som jeg tror er den rigtige, og som jeg her har motiveret, er det ikke saa smaat; thi at gaa den Vej, som foreslaas her, er i Virkeligheden at prisgive os for en Tilfældighedens Politik, som jeg for mit Bedkommende ikke vil være med til. Jeg skal give en anden Grund, hvorfor jeg tillægger det Forslag, jeg har stillet, større Betydning nu end før, og det er den Mistæneliggjørelse, der er fremsat her i Salen fra et æret Medlems Side og vistnok ogsaa fra et andet æret Medlem, nemlig at her var Tale om et Straaplan, som man skulde ind paa, om Noget, man ikke vidste, hvad det kunde føre til, om et Udvalg, som blev nedsat med Tilfældighed af, at det snart kunde komme frem med sit Arbeide, men som dog i Virkeligheden ikke kom frem dermed, kort sagt, man har antyndet paa forskjellig Maade, at der bag det Forslag, som er stillet fra min Side, laa en Hensigt, som stred imod de Ord, hvormed jeg motiverede det. Jeg har motiveret Forslaget med en udtrykkelig Tilfældighed af, at Udvalget meget hurtigt skulde komme med en Indstilling; jeg har ogsaa motiveret Forslaget med det Hensyn, jeg for lidt siden gjorde gjældende, men det har man mødt med, at man ikke rigtig troede paa, at det forholdt sig saaledes, men at der var en Bagdør aaben. Det var ikke sagt, at man kom til at stemme over dette Forslag saa snart, man har motiveret dette ved den Maade, hvorpaa Forslaget blev behandlet i Efteraaret. Jeg har oplyst, at det var ganske uden Udvalgets Skyld, og særlig uden min Skyld, naar det ikke blev behandlet i Efteraaret, thi naar Ordføreren er valgt, saa er det det Afgjørende for, om det har været Hensigten, at et Forslag skal fremmes, og ærede Medlemmer ville af Forhandlings-

protokollen, som ikke er mig nærværende i Dieblirket, se, at den ærede Ordfører blev valgt tidligt. Han blev imidlertid syg. Naar det kommer frem fra ærede Medlemmers Side, at der dog maaste var lidt daarlig Villie bag ved det Arbeide, der blev gjort for Jul, og at man maaste havde truffet Sagen ud, er det i Virkeligheden, selv om det ikke ligefrem siges, men antydes, en Tilfældighed af, at man ikke fuldt ud tror paa den Begrundelse, jeg paa Udvalgets Vegne og for mit eget Bedkommende har givet, nemlig at Stylden ligger i Ordføreren's Skyld. Naar man siger, at det ikke er sikkert, at vi komme til at stemme over Forslaget saa snart, eller at det er muligt, at man skal ind paa et Straaplan, er det endvidere en Antyndning af Mistillid til den Motivering, jeg her har givet af Forslaget. Det er en Selvfølge, at jeg hverken kan tage mod det Ene eller det Andet. For mit Bedkommende anser jeg af velle Grunde den Maade at føre Forhandlingerne paa for farlig, for politisk utlog, for daarlig beregnet, førende os ind i Konsekvenser og givende vore Modstandere Vaaben i Hænde, hvis Virkning vi ikke kunne overse i Dieblirket. Den anden Grund, jeg har, er den, at Motiveringen af det Forslag, som det ærede Medlem fra Langeland har ført Ordet for, ganske vist ikke fra hans Side, men fra anden Side, er laabet saaledes om, at en Afstemning til Fordel for hans Forslag i Virkeligheden bliver en Desavouering af de Tilfældigheder, de Forklaringer, jeg har givet. Derfor lægger jeg nu større Vægt paa mit Forslag end før, og jeg maa bestemt fastholde Forslaget om, at dette Lovforslag gaar til 2den Behandling og til et Udvalg, der behandler Sagen, som jeg har nævnt.

Berg: Overfor de Udtalelser, der ere faldne fra flere ærede Medlemmer, siden jeg sidst havde Ordet, finder jeg ikke nogen som helst Grund til at komme nærmere ind paa, hvad jeg har sagt til Begrundelse af min Afstemning. Jeg ser ikke, at der i den Henseende er fremsat Noget, som kunde give mig Anledning til at lade de Grunde vige, som jeg udtalte vare bestemmende for min Stilling; thi naar det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) siger, at han ikke har sagt, at Udvalget bevidst vilde føre de Sager ud paa et Straaplan, men at det var muligt, at Udvalget blev et Straaplan, saa er det ikke nogen særlig Forandring af, hvad han tidligere har udtret, og jeg giver ham Ret i, at et enkelt Medlem jo ikke, naar der er megen Bevægelse og forskjellige Anskuelser, bestemt kan indstaa for, hvad et Udvalg kan